

De Ster

De vlucht naar Egypte

Kerstmis 1956

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

56e JAARGANG

Nr 12

Redacteur:

RULON J. SPERRY,

President der Nederl. Zending.

Assistent:

A. D. JONGKEES

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

Blz.

Een Kerstboodschap 363

De profeet Joseph Smith 365

Toespraak op de Najaars Conferentie in
opdracht van de President der Neder-
landse Zending, gehouden door Elder
A. D. Jongkees 367

Kerst- en Nieuwjaarsgroet aan de lezers
en lezeressen van „De Ster” 373

Onderlinge Ontwikkelings-Vereniging . . 374

Onze Zonnehoek 375

Muziek in onze zending, verzorgd door
Elder A. La Lyon 379

Korte mededelingen 380

Zijn geloof, door Rey L. Pratt 381

Studiegids voor huisbezoekers 384

Het muziekfeest van 17 november 386

Gebeurtenissen in de zending 388

O liefste Jesu zoet 392

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1,25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRIJK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

een kerstboodschap

WANNEER het Kerstfeest nadert, is het de gewoonte om onze vrienden groeten te zenden, welke een boodschap van oprechte liefde en waardering in zich sluiten. Wetende dat „De Ster” vele van onze leden in Holland en elders bereikt, nemen wij deze gelegenheid te baat om onze boodschap te brengen.

In sommige opzichten is het jaar voor enigen van ons moeilijk geweest, doch overigens heeft het ons rijke zegeningen gebracht. Als leden der Kerk die in dit land wonen en dienen, zien wij in eenvoud uit naar de viering van de komst op aarde van de Zaligmaker der mensen. In sommige landen van Europa heerst grote verwarring, ook in het nabije Oosten en elders. Hun leiders zoeken hun weg in dikke mist en zonder goede kaarten. Zij zijn hulpeloos. Velen verkeren in ellende. De dingen zijn niet zoals de Heer bedoeld heeft.

Enige jaren geleden werd aan de President van de Europese Zending de volgende brief geschreven door een Zuster, een nederig lid van de Kerk, die

voor een hongerloontje het dagelijks brood voor zichzelf en anderen verdiende. Zonder het te weten wees zij de weg aan de wereld om uit het dilemma te geraken:

„Hierbij ingesloten zult gij een 5 dollar biljet vinden. Wilt u dit alstublieft in het fonds storten dat zendelingen in het zendingsveld ondersteunt? Ik weet dat het niet veel is, maar toch zal het een beetje goed kunnen doen. Dat hoop ik. Ik heb de som bijeen gespaard door iedere week zes cents op zij te leggen.”

Tachtig weken lang heeft zij van haar schamel inkomen elke week zes centen bespaard. Tachtig weken van zelfverloochening, van zichzelf vergeten voor een grote zaak, tachtig weken van opoffering! Tachtig weken van een steeds helderder brandend vuur van liefde voor het Evangelie, voor de mensheid en voor alles wat het plan van zaligheid

beoogt! Is deze goede Zuster gelukkig? Waarom dat nog te vragen? Temidden van het aards geweld leeft zij, ofschoon arm en onbetekenend, in vreugde. Onze Heer is een nauwkeurig betaalmeeester.

Het klinkt vreemd, maar toch is het zo: de eerste ministers van de naties zouden aan de voeten van deze nederige Zuster moeten zitten en van haar leren hoe de problemen van deze tijd op te lossen. Zij heeft de eeuwige wet van toewijding en zelfopoffering in werking gezet en van de immer wellende bron van vrede en voorspoed gedronken.

Toewijding, opoffering, liefde voor God en mens zijn de treden, die naar aardse en hemelse vreugde voeren.

Richt uw ogen naar de Man aan het kruis. Van den beginne af heeft Hij zich gegeven voor ons broeders en zusters, en Zijn liefde werd eeuwigdurend. Zijn liefde voor ons maakte het voor Hem mogelijk om de weg te gaan, die naar Golgotha leidde. Zijn dood schonk ons het leven. Zo moet een ieder van zichzelf kunnen geven, opdat hem de rijke vruchten der liefde niet worden ontzegd. Opoffering! Opoffering voor een rechtvaardige zaak is het goddelijk machtswoord.

Er is geen andere weg. Laat het

geschreven worden op de muren van de grote vergaderzalen der aarde. Moge deze les diep in onze harten doordringen.

Wij wensen al onze leden in Nederland en elders, die deze boodschap lezen, de verzekering te geven, dat indien zij de Heer willen naderen, Hij tot hen zal naderen. Geen ernstig, oprecht gebed is ooit onverhoord of onbeantwoord gebleven. In welk land wij ook wonen, het Evangelie van de Heer Jezus Christus maakt ons tot broeders en zusters, doet ons belang in elkander stellen, doet ons verlangen elkaar te begrijpen, te helpen en te leren kennen. Het komende jaar houdt beloften van hoop in. Overal behoren mannen en vrouwen het besluit te nemen om de beste zegeningen des Heren waardig te zijn. Indien zij zich willen voorbereiden om de leiding van Zijn heilige geest te genieten, zullen zij een nieuwe vreugde kennen die 's mensen begrip te boven gaat. De Heer zij met u allen, onze Broeders en Zusters, waar gij ook woont. Moge Zijn vrede in uw harten zijn. Moge Zijn geest u inspireren tot dienstbetoon aan broeder en gebuur.

Het Nederlandse Zendingsbestuur.

De profeet JOSEPH SMITH

WANNEER het Kerstnummer 1956 van de Ster de lezers en lezeressen heeft bereikt, is de 23ste December niet ver meer af, de dag waarop in 1805 de eerste Profeet van de laatste bedeling van het Evangelie werd geboren: Joseph Smith. Naar hem gaan onze gedachten meer dan anders uit. Voor ons, Heiligen der Laatste Dagen,

is hij de man, die meer leed, smaad en vervolging onderging, dan met een pen is te beschrijven, is hij de man, die desondanks voortging zijn door God opgedragen zending te vervullen, zeggende met een stem als van een roepende in de woestijn: „Bekeert u, want het Koninkrijk Gods is nabij.” Velen hoorden die stem, doch weinigen gaven er aan gehoor. En die hem volgden en het getuigenis van de waarheid der dingen, die hij verkondigde, getrouw bleven, deelde in de smaad en de vervolging van de zijde hunner tijdgenoten en velen van hen werden daarom vermoord.

Toch hield Joseph stand; geen ogenblik heeft hij getwijfeld aan de waarachtigheid van zijn roeping.

Zijn geloof en geestkracht moeten ontzaglijk groot zijn geweest, groter dan wij ons, gewone mensen, kunnen voorstellen.

Te weten de martelingen, de plunderingen, de gewelddaden, waaraan vrouwen en meisjes bloot stonden, de moorden in koelen bloede op zijn geloofsgenoten gepleegd en daarbij niet van wanhoop en ellende ten onder te gaan is iets, dat alleen door dit feit kan worden verklaard: Hij wist zich een Profeet van de levende God en hij wist dat zijn volgelingen dit wisten en bereid waren alles wat hen aan deze aarde bond, op te offeren ter wille van de zaak, die hij voorstond: het Evangelie van Jezus Christus.

Ieder ander, niet aldus door Goddelijke kracht gedragen, zou bij het zien van al die jammer en ellende van zijn volgelingen door deze ontzettende gedachte zijn gefolterd: En dit, omdat zij in mij geloofd hebben!” En aan deze foltering ten onder zijn gegaan.

Doch niet Joseph Smith. Hij volbracht zijn zending, want God had hem die gegeven, uit zichzelf had hij die niet op zich genomen en dit is het geheim van zijn onwankelbaarheid temidden van de hevigste vervolgingen, zelfs van hen, die eens zijn vrienden en medewerkers waren.

Een ere-saluut aan deze man, die in het aangezicht van de dood kon zeggen: „Ik ga als een lam ter slachting, maar ik ben kalm als een zomermorgen. Ik heb een geweten, dat vrij is van vergrijp tegen God en alle mensen. Indien zij mijn leven nemen, zal ik als een onschuldig mens sterven, en mijn bloed zal van de grond om wraak roepen, en er zal van mij gezegd worden: „Hij werd in koelen bloede vermoord”.

Toespraak,

op de Najaars Conferenties, in opdracht van de
President der Nederlandse Zending,

gehouden door Elder A. D. Jongkees.

Wie zijn ziel zal verloren hebben om Mijnentwil, zal ze vinden (Matth.10:39)

HET onderwerp, waarover ik in opdracht van de President van de Nederlandse zending tot u ga spreken, is van een zo delicaat karakter, dat het niet dan met grote eerbied en ontzag kan worden behandeld.

Met een ernstig gebed in mijn hart sta ik hier voor u en ik vertrouw, dat ook u, die naar mij luistert, dit in gebedsvolle aandacht zult willen doen, want zeer zeker heb ik deze geestelijke steun uwerzijds nodig, opdat mijn toespraak er een moge zijn, die Gods instemming kan hebben en uzelf na het aanhoren er van dieper heeft mogen doordringen van de heiligheid van Gods hoogste schepping: de mens.

Ik zeg „heiligheid”, want het lichaam, dat God u heeft toegestaan op u te nemen, is heilig, want, zegt Paulus: „Weet gij niet, dat gij Gods Tempel zijt,

en dat de Geest Gods in u woont? (1 Cor. 3 : 16).

Weet gij hoe Uw Vader in de Hemel wordt genoemd in de Parel van Grote Waarde? Mens der Heiligheid. (Mozes VI : 56, 7 : 35).

Gij weet ook, dat Lucifer, eens de Zoon van de Morgen, Gods tegenstander is en iemand, die alles wat heilig is, tracht te vernietigen, omdat het van God komt. Hij weet, dat het einde van zijn heerschappij over deze wereld nabij is, en als een vol-leerde rover, die aan tijd gebonden is, tracht hij het kostbaarste, dat God hier op aarde heeft, in zijn netten te vangen: de jeugd van Zion, de toekomstige dragers van de vaten des Heren, de toekomstige bestuurders van Zijn Koninkrijk op aarde. Hij gaat daarbij zeer listig te werk. Hij is de Vader van alle leugen, hij strijdt niet met open vizier,

maar tracht u met schoon schijnende redenen in de val te lokken. Hij was een der grootste intelligenties in het voor-sterfelijk leven en is dat nog; hij is ontzaglijk sluw en kent van ons allen onze zwakste zijde en tast ons daar aan. Hij weet dat hij de jeugd kan boeien door kleurige beelden en verleidelijke geschriften. Druppelsgewijs wordt het jeugdig gemoed vergiftigd, onmerkbaar als men niet op zijn hoede is. Er wordt geen alarm geslagen, want uiterlijk is daar vooralsnog geen reden toe, maar het gif, eenmaal toegelaten, doet zijn werk en Satan's grootste zorg wordt dan de dosis geleidelijk te vergroten, totdat de macht om zich aan zijn greep te ontworstelen is verslapt en het vermogen om goed van kwaad te onderscheiden, is ondermijnd. Dan heeft hij zijn doel bereikt. Zover, mijn jonge broeders en zusters, moogt ge het nooit laten komen: weest op uw hoede. Dat voor deze toespraak door de President opdracht is gegeven, was met een wijs doel, want er kunnen zich situaties in uw leven voor doen, die gevaarlijk zijn, maar uit onervarenheid niet als zodanig worden gezien. Ik herhaal: Satan gaat listig te werk en hij zorgt er wel voor, dat zijn oogmerken niet onmiddellijk aan de dag treden. Hij is een ratelslang met watten om zijn staart. Na deze inleiding gaan wij nu over tot ons eigenlijke onderwerp: REINHEID.

Jezus zeide in een van Zijn zaligsprekingen (de zesde): „Zalig

zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien. (Matth. 5 : 8) Wat betekent dat: „God zien”? Wanneer kunnen wij God zien? Natuurlijk wanneer wij in Zijn tegenwoordigheid worden toegelaten. Waar is dat? In het Celestiale Koninkrijk. De reinen van hart zullen de hoogste heerlijkheid bereiken, want uit een rein hart komen reine gedachten, reine voornemens, reine daden voort, kortom alles wat deugdelijk, liefelijk, goed of prijzenswaardig is, naar welke dingen wij streven. (13de Artikel des Geloofs)

Alleen de reine van hart kan de tegenwoordigheid van de Mens der Heiligheid verdragen. Hieruit volgt vanzelf, dat de onreine van hart die zegen moet worden ontzegd.

John Longden, assistent van de Raad der Twaalven, zeide eens: „De oorzaken waardoor de reinheid van een jong kind op later leeftijd tot onreinheid kan worden, zijn vele. En indien deze droeve verandering heeft plaats gevonden, hoe kunnen wij onze harten zuiveren? Hoe kunnen ouders hun kinderen beschermen, zodat zij rein zullen **blijven**? Laat ons de eerste vraag het eerst beantwoorden. Hoe kunnen wij ons hart, onrein geworden, zuiveren van datgene, wat scheiding maakt tussen ons en onze God? Er is maar één weg: het gehoorzamen aan de wetten van het Evangelie, het opvolgen van Gods geboden, die gegeven werden voor ons welzijn. Wanneer wij dat doen, worden wij

behoed voor onreine gedachten en infecteren dus anderen ook niet daarmee.

Wanneer wij tevens het Priesterschap eren — de macht van Godswege geschonken om in Zijn naam te spreken en te handelen — kan het niet anders of ons leven is goed in Gods ogen. Ziedaar de weg, waarlangs reinheid het menselijk hart binnenkomt, er is er maar één, maar de wegen, waarlangs de onreinheid het hart binnensluipt, zijn vele: jaloezie, oneerlijkheid, trots, hoogmoed, kwaaddenkendheid, achterklap. Is het hart, dat een van deze eigenschappen herbergt, rein? Neen. Hebben ouders, die hun kind ruw behandelen, verwaarlozen, geestelijk of lichamelijk, een rein hart? Zeker niet. Kunnen man en vrouw elkander ontrouw wezen en toch rein van hart zijn? Kunnen wij met een rein hart onze naaste bedriegen, vloeken? Kunnen wij het verbond met God gesloten, verbreken en toch rein van hart zijn? Het antwoord op al deze vragen is een bondig: Neen, neen, neen!"

„Daarom heilig uzelf, opdat uw gedachten eenvoudig tot de Here worden, en dan zullen de dagen komen, dat gij Hem zult zien" (L. & V. 88:68).

Heiligt uzelf, want gij zijt Gods Tempel. Een tempel is heilig, behoort dat te zijn. Wordt de Tempel ontheiligd, dan wordt hij verwoest. Dat is geschied met elke tempel van hout en steen, het zal ook u zo vergaan, die Gods Tempel zijt. Hoort wat

Paulus er van zegt: „Zo iemand de Tempel Gods schendt, dien zal God schenden, want de tempel Gods is heilig, welke gij zijt. (1 Cor. 3:17)

De in Gods ogen meest grievende en in zijn gevolgen/vreeslijkste wijze waarop wij onze lichamen, deze Tempels, kunnen ontwijden, is het misbruiken van het heilige, van God gegeven vermogen tot het scheppen van een nieuw leven. Het is hierop, dat de machten der duisternis, wie het verkrijgen van een sterfelijk lichaam is ontzegd, bij voorkeur hun aanvallen richten. Aan de middelen, die de Satans wezens gebruiken om de overwinning te behalen, is hun doel niet direct te herkennen, maar ze gebruiken ze en helaas met succes. Ik zal u er enige van noemen: de drank, de sigaret, onwielvoegelijke kleding, gesprekken en anecdoten van laag gehalte, prenten en lectuur waar de pornografie om de hoek gluurde. En nu is er de laatste tijd ook nog de muziek bijgekomen. Het misbruik, dat door de mens van de edelste van Gods gaven aan de mens wordt gemaakt, is in een woord: ontstellend. De opzweepende en op de lagere instincten werkende cadans en het rythme van de Rock 'n'Roll muziek brengt de jeugd tot razernij en betreurenswaardige excessen zijn het gevolg. Aan de vruchten kent men de boom! Satan brengt in zijn laatste krachtsinspanning alle wapenen in het veld waarover hij beschikt en daartegen moet gij, jongeren, ge-

wapend worden. Weest op uw hoede en geeft hem geen kans om u te grijpen. Geeft gij hem die wel, dan benut hij die op een manier, die gij niet vermoedt en voordat ge het weet, heeft hij u. Laat u niet verleiden het Woord van Wijsheid te breken, want dat verzwakt uw wilskracht en maakt u tot slaaf, waar gij heer en meester over uzelf moet zijn, gij die van Gods geslacht zijt!

God heeft u toegerust met een vrije wil om te kiezen het goede of het kwade. Het eerste heft u op en brengt u op hoger plan, nader tot uw Schepper, geeft u vrede geluk, het tweede ellende en dood, zowel geestelijk als lichamelijk. Bedenkt, ofschoon nog jong, dat gij een grote verantwoordelijkheid tegenover de buitenwereld als Heilige der Laatste Dagen draagt. Gij staat in het brandpunt van de belangstelling en één verkeerde daad van u kan tot gevolg hebben, dat sommigen de Kerk de rug toekeren. De tijd gaat snel, bedenkt dat gij weldra voor de gewichtigste keus van uw leven zult staan: de keuze van een levensgezel(lin). Bedenkt, dat God het is, die de aantrekking, de liefde tot de andere sexe in uw hart heeft gelegd, opdat gij samen als man en vrouw door het leven zult gaan en de mate van uw schepping in haar volheid zult kunnen vervullen, nl. het tezamen scheppen van een aards lichaam voor Gods geesteskinderen, in den hemel geboren en die reeds lange tijd met groot verlangen uitzien naar het ogenblik dat zij verdere vooruit-

gang in de grofstoffelijke wereld kunnen maken. Zorgt, gij meisjes, die eenmaal moeder in Israël zult zijn en gij, jonge mannen, die eens vader zult zijn, dat gij de goddelijke wet van persoonlijke reinheid onbevlekt bewaart, opdat het kind, dat uw Vader in de hemel aan uw zorg heeft toevertrouwd, gezond moge zijn naar lichaam en geest en dat — indien dit niet zo mocht zijn — gij als vader en moeder elkander en de wereld onbevangen in de ogen kunt zien en zeggen: „hieraan hebben wij geen schuld!“ Doch indien wel: vreselijk zal het schuldgevoel u drukken, zwaar uw leed te dragen zijn. En lang en moeilijk de weg, die naar de innerlijke vrede leidt.

Het huwelijk is een heilig verbond, een goddelijke instelling. En heilig het echtpaar dat van het wezen en de bedoeling diep doordrongen is en er naar leeft. Dit is een goddelijke waarheid, die uit de dagen van Adam en Eva tot ons is gekomen en niets van haar kracht en geldigheid tot op deze dag heeft ingeboet, want zij is eeuwig, hoewel deze waarheid in deze „moderne“ tijd met zijn „moderne“ opvattingen vaak met de voeten wordt getreden, zoals met zoveel van Gods geboden geschiedt. Gelijk ook vaak geschiedt in de verlovingstijd, de voorbereidingstijd van twee mensenkinderen, die zich tot elkander aangetrokken gevoelen. Ik zeide reeds: deze aantrekking is een gave Gods. Gebruikt die niet op een wijze, die u verlaagt, maar op een wijze, die u geestelijk op-

heft en voorbereidt op de hoge verantwoordelijkheid en taak, die in het huwelijk u wacht. Jonge mannen; met alle ernst die in mij is, roep ik u toe: hebt eerbied voor de reine vrouw, weet dat zij Gods schoonste schepping is, en bovenal: hebt eerbied voor de reinheid van haar, die gij eenmaal tot uw vrouw wenst. Weest rein in handelingen en gedachten jegens haar. Hebt eerbied voor uzelf!

En gij jonge vrouwen en meisjes, denkt en handelt evenzo jegens hem, die gij tot de vader van uw kinderen wenst. Indien gij zo door het leven gaat samen, samen het Evangelie levende, tezamen neerknielend en God vragend in nederig en oprecht gebed om Zijn hulp en bijstand, ik zeg u: dan kunnen de poorten der hel u niet overweldigen en de helle machten niets tegen u uitrichten en gij zult voortschrijden van plan tot hoger plan, van glorie tot hoger glorie en vrede en geluk worden uw deel en alle moeilijkheden op uw levensweg geplaatst, zult gij overwinnen.

Ja, inderdaad: zalig zijn de reinen van hart.

Laat u dus niet door verkeerde gedachten in verkeerde banen leiden, weert ze uit uw hart, met alle kracht die in u is. Laat u niet verleiden door hen, die z.g. „moderne” opvattingen zijn toegedaan, de hoge idealen van uw Kerk te verlaten. Luistert niet naar het zoet gefluit van de vogelaar, want hij vertegenwoordigt de leugen. Het is niet waar, dat kuisheid en reinheid van

hart ouderwetse begrippen zijn, die men in deze „verlichte” tijd naar de rommelzolder verwijst. Jezus heeft nimmer gezegd, dat Zijn zaligsprekingen maar voor een bepaalde tijd golden. Zij vormen de eeuwige grondwet van Gods Koninkrijk. Het is niet waar, dat men het met eerbaarheid en fatsoen niet zo nauw meer moet nemen, dat dit allemaal begrippen zijn, waar onze grootouders mee schermden, maar nu afgedaan zouden hebben.

Het zijn de eigenschappen, die tezamen met alles wat goed is, de fundering vormen van het gebouw, dat wel geordende maatschappij heet. Maak de fundering kapot en het gebouw stort in, hetgeen met deze maatschappij ook inderdaad gebeuren zal, indien zij op de ingeslagen weg voortgaat.

Gij, jeugd van Zion, jonge leden van Christus' Kerk, gij kunt u deze dingen, die de modernen zo gemakkelijk en schijnbaar straffeloos af gaan, niet veroorloven, want het Evangelie heeft u anders geleerd; gij weet beter. Handelt er naar, om uwzelfs wil en terwille van hen, die u gadeslaan, omdat uw Kerk zulke hoge idealen in haar banieren heeft geschreven. Als gij handelt tegen beter weten in, wordt uw karakter geruïneerd. Bedenk dat Jezus eenmaal zeide: Die de weg hebben geweten en niet zijn gegaan, zullen met vele slagen geslagen worden. Slagen van wroeging en berouw o.a.

Weest moedig in het verdedigen

van uw idealen. Durft voor uw overtuiging uit te komen, waar en wanneer dat nodig is. Leeft het Woord van Wijsheid en schaamt u nooit voor deze prachtige van God gegeven gezondheidswetten. Vermijdt het aanhoren van onheilige, schunnige taal en spreek ze nog minder, want u vergiftigt, zo doende, uw geest. En indien gij genoodzaakt zijt obscene grappen aan te horen, lacht dan niet, maar durf zo nodig uw stem te verheffen daartegen, zeggende, dat waar gij voor uw lichaam geen vergiftigd voedsel wilt, u dat voor uw geest evenmin wenst. Neen, schaamt u het Evangelie van Jezus Christus niet!

Ik wil deze toespraak niet beëindigen zonder een enkel woord tot de ouders. Gij draagt als zodanig een grote verantwoordelijkheid.

Dat is niets nieuws, zult gij zeggen. Dat is zo, het is ook best mogelijk, dat alles, wat ik nu tot u ga zeggen, u bekend in de oren klinkt. Al is dat nu zo, toch is het goed, om aan die verantwoordelijkheid nogmaals aandacht te schenken, in verband met hetgeen ik tot de jongeren heb gezegd.

Het kind of de kinderen, die gij hebt, heeft God aan uw zorg toevertrouwd.

Nu kom ik aan de beantwoording van de tweede vraag uit het begin van mijn toespraak: „Hoe kunnen ouders hun kinderen beschermen, opdat zij rein zullen blijven? Door zelf rein te

zijn in de eerste plaats, rein in denken en handelingen. Kwets of — wat nog erger is — verruw de geest van uw kinderen niet door woorden in boosheid gesproken of handelingen in boosheid begaan jegens hen of jegens elkander in hun tegenwoordigheid. Beheers uzelf in hun tegenwoordigheid. Spreek nooit op een wijze, die uw geest en de hunne bezoedelt, weest voor hen het voorbeeld van reinheid en liefde. Bespreek het goddelijk mysterie van hun geboorte nooit op een wijze, alsof het iets is, waarvoor gij u moet schamen, maar geef aan de hand van voorbeelden uit het bloemen- en dierenrijk het zuivere antwoord op de natuurlijke vraag, die ieder kind vroeg of laat stelt: „waar kom ik toch vandaan?“ Alleen het zuivere antwoord, op zuivere manier gegeven, zal het in staat stellen zijn innige verbondenheid met u te gevoelen. Bespreek tijdig de dingen, die uw kinderen tegen de puberteitsleeftijd behoren te weten en vermijdt alle, slechts van valse schaamte getuigende geheimzinnigheid, daarbij, die is bij zulk een uiterst gewichtige zaak uit den boze. Indien u niet weet, hoe u dit tere onderwerp moet behandelen, vraag uw Vader in de Hemel om leiding of ga naar iemand, die ge kent en van wie ge kunt verwachten, dat hij of zij die aangelegenheid op de juiste wijze zal belichten. Uw huisarts bijvoorbeeld.

Maar bovenal: leert uw kinderen het Evangelie, leert hen bidden,

brengt hen nader tot hun God. Bedenk dat dit niet alleen aan de Kerk kan worden overgelaten, die heeft ze maar enige uren in de week, op zijn best, u heeft ze iedere dag. Weest een zegen voor hen en de tijd zal komen,

dat uw kinderen, volwassen geworden, hun Vader in den Hemel zullen danken, zeggende: „Vader, ik dank u voor zulke ouders. Dank zij hun, ben ik rein van hart gebleven”.

Kerst- en Nieuwjaarsgroet

aan de lezers en lezeressen van „De Ster”

*O Kerstnacht schoner dan de dagen
Hoe kan Herodes het Licht verdragen,
Dat in de duisternisse blinkt!*

De wereld is in duisternis, maar in die duisternis blinkt het Licht van het Evangelie van Jezus Christus, Wiens geboorte wij weldra zullen herdenken.

Dat dit Licht met u blijve, niet alleen met het naderende Kerstfeest en het komende Nieuwe Jaar, waarvoor wij u onze beste wensen aanbieden, maar nu en altijd.

De Redactie van ”De Ster”

Onderlinge-Ontwikkelings-Vereniging

O.O.V. LEIDERS

Wij waarderen uw medewerking in dit werk van de O.O.V. Het is werkelijk een genoegen om met zulke fijne mensen te mogen arbeiden om de verheffende doeleinden van de O.O.V. te kunnen bereiken.

Deze organisatie verschaft onbeperkte mogelijkheden voor de deelnemers, en daarom wordt het noodzakelijk geacht om uw roeping ten uitvoer te brengen op een behoorlijke wijze, zodat een ieder de kans krijgt om zichzelf te ontwikkelen. Laten wij streven om de Geest des Heren te handhaven opdat wij het leven van anderen mogen verrijken en hen in de gelegenheid mogen stellen om hun getuigenissen te versterken.

Ons voortdurend gebed is dat wij in saamhorigheid mogen werken en velen de gelegenheid zullen bieden om hun kennis te vergroten, toe te passen in het leven en zich te ontwikkelen door activiteit in de O.O.V.

O.O.V. LEDEN

In verband met de geest van Kerstmis zullen de O.O.V.'s in de Zending een programma uitvoeren dat ons een diepere betekenis van Kerstmis zal geven. Ook zijn er plannen om een gezellige avond te hebben. Deze avond zal op de 19e december worden gehouden. Wij nodigen U voor deze avond vriendelijk uit.

Met het begin van het nieuwe jaar in onze oefening-periode zullen wij Spreekvaardigheidslessen behandelen.

Het openbaar spreken neemt een heel belangrijke plaats in het kerkelijke leven in. Altijd moet men bereid zijn om een beginsel van het evangelie te verklaren en te verdedigen. Indien men het spreken niet machtig is, dan zal men dikwijls te kort schieten. „Het spreken is een kunst”... een machtige kunst. Elk weldenkend persoon wil zich deze kunst eigen maken, vooral wij Heiligen der Laatste Dagen.

Ter voldoening aan deze gekoesterde verlangens zal de O.O.V. lessen in het openbaar spreken geven. Het zal een serie van vijf lessen zijn.

Spreekvaardigheden

GEDICHTJES

DECLAMATIES

TOESPRAKEN

SPREKEN VOOR DE VUIST WEG

Wij hopen dat velen de gelegenheid willen benutten om deze belangrijke kunst te leren.

Wij nodigen iedereen uit te komen en deel te nemen in de ontwikkeling die de O.O.V. ons biedt.

O.O.V.-Hoofdbestuur.

ONZE ZONNEHOEK

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd

Het was geen *Droom*

door A. D. J.

HET was heel stil in de huiskamer van de familie Molenaar. Niet omdat die kamer leeg zou zijn, o nee, er waren mensen genoeg aanwezig: Moeder, haar grote zoon Jan en haar vier jongere dochtertjes Marietje, Paulientje, Ada en Roosje. Er werd echter geen woord gesproken, want de Kerstboom was net aangestoken. Allen staarden er naar. Wat was hij prachtig! Er straalde zo'n innig zacht licht van de kaarsjes uit, dat in de glanzende ballen honderdvoudig werd weerkaatst, dat zij er stil van werden. Maar lang duurde dat niet. „O, wat prachtig”, zei Paulientje met een diepe zucht.

„Als iedereen zo'n mooie kerstboom had, zouden alle mensen wel goed moeten worden”, zei Roosje.

„Dat denk ik ook, mijn kind”, zei moeder.

Maar Jan zei: „Daar is heel wat meer voor nodig, dan alleen maar kijken naar een mooie kerstboom”. En daar had Jan ook wel gelijk in.

„Gaat vader weer voorlezen, moeder?” vroeg Ada.

„Ja, kind, vader komt zo, hij moet nog even een brief schrijven en dan zal hij een mooi kerstverhaal voorlezen”.

„Dat mooie kerstverhaal uit Lukas, moeder?” vroeg Roosje.

„Ja, dat denk ik wel”.

„Ha, heerlijk, ik heb het al vaak gehoord, maar iedere keer vind ik het weer even mooi, het verveelt nooit”, zei Marietje.

„Dat vind ik ook, m'n kind,” zei vader, die intussen stilletjes was binnengekomen. „We scharen ons om deze mooie boom en ik ga het mooie verhaal uit de Bijbel voorlezen”.

En vader las de aankondiging aan Maria, dat zij Moeder zou worden van een Kind, hetwelk Jezus genaamd moest worden en van de herders, die de nachtwacht over hun kudde hielden.

„En zie, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen en zij vreesden met groote vreeze.

En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want ziet, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heere in de stad Davids.

En dit zal u het teeken zijn: gij zult het kindeke vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe.

En van stonde aan was daar met den engel een menigte des hemelschen heirlegers, prijzende God en zeggende:

Eere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de menschen een welbehagen!

En het geschiedde, als de engelen van hen weggevaren waren naar den hemel, dat de herders tot elkander zeiden: Laat ons dan henen-gaan naar Bethlehem, en laat ons zien het woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft verkondigd.

En zij kwamen met haast en vonden Maria en Jozef, en het Kindeken liggende in de kribbe.

„Ik wou, dat ik daar bij geweest was”, zei Roosje. „Wat moet dat heerlijk zijn geweest.”

„Maar vader”, zei Paulien, „is dat nu allemaal zo gebeurd als u het daar voorlas?”

„Dat is allemaal echt zo gebeurd”, antwoordde vader. „Maar waarom vraag je dat?”

„Nou, omdat mijn schoolvriendinnetje zegt, dat het allemaal maar fantasie is, zo’n soort sprookje, weet u wel?”

„O ja, viel Ada haar zusje bij, dat hebben ze mij ook verteld en ze hebben er bij gezegd, dat geleerde mensen dat allemaal onderzocht hebben en ze zeggen: „Alles wat je daarvan in de Bijbel leest, is maar sym..... eh..... hoe noem je dat ook weer?”

„Symbolisch”, hielp Jan haar.

„Wel, wel, wat een geleerdheid hoor ik daar”, zei moeder glimlachend.

„Maar vertel me eens, liefjes, wat denken jullie er zelf van?”

„Och ik weet niet”, zeiden Ada en Marietje. „Ik geloof het niet”, zei Paulientje, engelen bestaan toch immers niet?”

„Nou, maar ik geloof het vast en zeker”, zei Roosje. „En u mams en u, vadertje?”

„Ja zeker, kind, ik geloof zeker, dat het allemaal waar is, zoals het daar staat.” Maar Paulientje, Marietje en Ada haalden de schouders op. Zij geloofden het niet erg, al was de kerstboom nog zo mooi. Zij keken er naar en zagen zodoende de bezorgde blikken niet, die

vader en moeder elkander toewierpen.

De avond vloog om en weldra was het bedtijd.

De meisjes sliepen in één grote kamer, twee aan twee. Moe en ver-rukt van de heerlijke kerstavond legden zij zich te ruste. „Ik geloof het vast”, zei Roosje nog met een slaperig stemmetje. „En ik geloof het niet”, zei Paulien. En Marietje en Ada zeiden: „Wel te rusten!” En toen deden ze hun ogen toe.

Maar wat was dat? In plaats dat het donker was, zagen ze door hun gesloten oogleden de kamer steeds lichter worden. Verschrikt openden zij de ogen. Maar nauwelijks hadden ze dat gedaan of hun vrees verdween, want in het midden van de kamer stond een lichtende stralende gestalte, die hen vriendelijk toelachte. Toen zei de engel — want een engel was het — „Kom hier, Roosje, lief kind, ik zal je grote geloof belonen”. Nog niet bekomen van haar verbazing, klom Roosje vlug uit haar bedje en liep op de lieflijke gestalte toe. Deze

vatte haar bij de hand en zeide: „Nu zal ik je tonen, dat wat je zo vast gelooft, waar is. Ik zal je brengen naar de plaats, waar het Kerstkind werd geboren. Maar eerst mag je een wens doen“.

„Dat mijn zusjes mee mogen“, zei Roosje snel.

„Dat is goed“.

De engel raakte de meisjes een voor een aan en voor ze goed wisten, wat er met hen gebeurde, zweefden zij met de engel over de aarde. Het was heel wonderlijk; ze gevoelden geen kou, zij voelden zich alleen maar heel licht en gelukkig en rustig en onbevreesd gingen zij met de engel mee.

Hoe lang zij zo gereisd hadden, wisten zij niet, maar eindelijk sprak de engel en zei: „Zien jullie daar ginds die heuvel? Daar gaan wij heen“. En meteen waren zij daar al. De engel legde zijn hand op Roosjes ogen en daarna op die van de andere meisjes en zeide toen: „Zie nu!“

En wat zagen zij? De herders, waarvan vader had voorgelezen. Zij zagen duidelijk hun angstige gezichten, maar zij zagen ook dat die angst gauw verdween, want daar kwam een grote schare engelen, zingende: „Ere zij God in de hoogste hemelen!“

Toen boog de engel zich over de kinderen heen en zei: „Kom“.

Nu kwamen zij in een ruimte, die een stal moest zijn, want er was een ruif in en aan die ruif stonden twee runderen. Iets verder zagen zij een wieg. Bij die wieg zat een jonge vrouw, die met stralende ogen naar het kindje keek, dat er in lag.

De engel legde de vinger op de lippen en fluisterde: „Nu mogen jullie even bij de wieg staan en naar het kindje kijken. Maar niet wakker maken, hoor!“

En de zusjes schaarden zich om het wiegje, zoals jullie op het plaatje kunnen zien.

Het moedertje naast de wieg zei tot hen: „Dit Kind is mijn Zoon. Zijn naam is Jezus en Hij houdt heel veel van jullie. Als Hij groot is, zal Hij zeggen: „Laat de kinderkens tot mij komen en verhindert ze niet, want dezulken is het koninkrijk der Hemelen.“

Verrukt en verbaasd keken de kinderen naar het kindje in de wieg. Paulientje met een hoogrode kleur en Roosje schreide zachtjes van vreugde. Voorzichtig leidde de engel de kinderen weer naar buiten en voor ze het goed wisten, lagen ze alle vier weer in hun bedjes.

Toen zij des morgens ontwaakten, zei Roosje tot haar zusjes: „Geloven jullie het nu?“

„Ja, zei Paulientje, ik geloof het nu ook, want ik heb het Kind gezien en dat kan niemand mij weer afnemen. Een droom was het niet, want we kunnen toch zeker niet alle vier hetzelfde dromen?“

En dat zeiden ook Marietje en Ada.

VERZORGD DOOR
ELDER A.L. LYON

HET LIED VAN DE MAAND

No. 191 - Over het rond der aard.

Woorden en Muziek.

Ongeveer twintig jaren geleden werd door de Zondagsschool een wedstrijd uitgeschreven om de componisten van Kerkliederen aan te moedigen een goed Zondagsschoollied te schrijven, hetwelk aan het zangboek kon worden toegevoegd. Bovenstaand lied werd gekozen en ge zult spoedig ontdekken waarom, want het is aantrekkelijk zowel voor oud als voor jong. Als openingslied of slotlied is het zeer geschikt.

Voor de Dirigent(e)

Iedere dirigent(e) behoort duidelijk tot uitdrukking te brengen wat hij of zij van het koor of van de gemeente ten aanzien van de muziek wenst. De dirigent(e), die weet wat hij of zij doet, kan ons tot beter zingen inspireren, alleen al door de wijze waarop de zang wordt geleid. Het omgekeerde is even zeer waar. Hoe goed een dirigent(e) ook moge zijn, het kan altijd beter. En die verbetering kan worden bereikt door iedere gelegenheid aan te grijpen om de verschillende elementen van het dirigeren te beoefenen: het afstaan, aanhouden, goed lezen van de muziek, enz. Zo nodig kunt ge uit de plaatselijke bibliotheek een boek lenen, dat het dirigeren van muziek behandelt. Aldus krijgt de Kerk steeds betere dirigenten.

Het lied van deze maand is vrij gemakkelijk te zingen, doch ligt nogal hoog. De pianopartij volgt niet altijd de melodie. Deze moet dus goed ingestudeerd worden.

Voor de organist(e)

Dit lied moet op de piano worden begeleid en niet op het orgel, daar de piano het instrument is, waarvoor het werd geschreven. Indien ge geen piano tot Uw beschikking hebt, tracht dan het lied zo goed mogelijk tot zijn recht te doen komen op het orgel en gebruik de pedalen op verstandige wijze.

Algemene Instructies

Nog iets over Uw Kerstprogramma's

Overtuig U dat alle muziek, welke zal worden gezongen of gespeeld, voor de beoogde dienst geschikt is en dat alles goed is voorbereid. Kies diegenen uit, die gevoel voor muziek hebben en niet noodzakelijkerwijs hen, die menen goed te kunnen zingen. Uw muziek maakt of breekt Uw Kerstprogramma. Goede vocale solo's, duetten, trio's en kwartetten dragen tot verhoging ervan bij. Zijn er goede instrumentalisten bij? Leden of vrienden? Gebruik hun talenten zo nodig. Veel succes, een vrolijk Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar!

Elder A. L. Lyon.

Korte Mededelingen.

Wegens vertrek van Elder Larry H. Brim, die na het volbrengen van een eervolle zending naar zijn vaderland is teruggekeerd, werd Elder J. Leland Teerlink de 12e oktober 1956 in zijn plaats benoemd als Secretaris van de Nederlandse Zending.

De 5de december 1956 werd Elder B. Lloyd Poelman, voormalig President van het Rotterdamse District, door de Zendingspresident Rulon J. Sperry, aangesteld als Tweede Raadgever in het Zendingsbestuur.

Wij wensen de beide zendelingen van harte geluk met deze eervolle benoeming.

ZIJN GELOOF

door Rey L. Pratt

Rey L. Pratt, die president van de Mexicaanse zending was van 1907 tot 1931, vertelt hier een geschiedenis, die lang zal blijven voortleven.

Met het offer van hun leven hebben twee onbekende leden van de Kerk onsterfelijke roem verworven en daarmee ook ongetwijfeld, hun eeuwige zaligheid.

HELDHAFTHIGHEID is niet beperkt tot hen, die groot zijn in de ogen der mensen. In het jaar 1913 werden de omstandigheden in Mexico zo slecht, dat wij op aanraden van President Joseph F. Smith besloten de zending voor enige tijd te verlaten en het land uit te gaan. Met mijn gezin en de zeven ouderlingen die ons overgebleven waren, begonnen wij de voorbereidselen voor ons vertrek te maken.

Aan de gemeenten rondom zond ik bericht. Elke gemeente, welke wij hadden gemeend te kunnen organiseren, hadden wij volledig georganiseerd.

Wij lieten de mensen weten, dat wij hen voor enige tijd zouden moeten verlaten en dat wij wensden, dat zij in zodanige conditie waren, dat zij voor zichzelf konden zorgen. In de achtermiddag echter van de dag waarop wij moesten vertrekken, kwam een jonge man, die slechts twee maanden tevoren als lid van de Kerk was gedoopt, met zijn twee zusters, een poosje later gevolgd door zijn moeder en zijn vrouw

en nog twee anderen, in het zendingshuis. Er was een smartelijke trek op zijn gelaat, toen hij mij de hand drukte en zeide:

„Broeder Pratt, is het waar dat U weg gaat?”

Ik zeide: „Ja, broeder Monrov, dit is het beste wat wij kunnen doen.”

Hij zeide: „Wel, ik heb andere districten en enige gemeenten bezocht en ik weet, dat zij hun gemeente organisaties, hun conferenties en het priesterschap des Heren hebben en zij kunnen zich in zekere mate zelf redden, maar wat gaat er met ons gebeuren? Wij hebben geen gemeente. Wie zal ons onderwijzen? Wie zal ons vooruit helpen in dit grote werk?” Ik zeide: „Lieve broeder, ga daar zitten in die stoel”. Ik riep de zendings-secretaris en zeide:

„Broeder Young, wij zullen deze goede jongeling tot ouderling ordenen en hem over de gemeente in San Marcos doen presidenten, ofschoon daar misschien niet meer dan tien leden van de Kerk zijn.”

Na hem te hebben geordend als

ouderling, stelden wij hem als gemeentepresident aan. Toen zeide ik: „Broeder, ga terug naar San Marcos, roep Uw kleine gemeente bijeen en vertel hun wat er gaande is. Ik gaf hem een brief en zeide: „Zorg voor de Heiligen zo goed gij kunt, vestig uw geloof en vertrouwen op God en Hij zal u zegenen en verhogen, en gij zult een werktuig ten goede voor die gemeenschap zijn.”

Diezelfde avond vertrokken wij en hij ging met de trein terug naar huis.

Twee jaren lang, gedurende de moeilijke tijden die volgden, ontving ik brieven van hem; zij behoren tot de kostbaarste dingen in mijn leven, want zij zijn vol geloof en toewijding aan de Heer en vol liefde voor zijn medemens. Hij ging aan het werk en verzamelde zijn mensen bijeen en begon vergaderingen te houden, en vanaf dat nederige begin waren binnen een jaar regelmatig vijf en zeventig tot honderd mensen in de vergaderingen tegenwoordig.

Gedurende de twee jaren, dat hij over die kleine gemeente presideerde, traden er nog zestig toe als direct gevolg van zijn getrouwe arbeid.

Maar de gebeurtenissen, die Mexico geselden, lieten ook zijn stad niet onberoerd en beide krijgvoerende partijen vochten met elkander met het stadje San Morcos tussen hen in, zodat de burgers letterlijk in de vuurlinie lagen. Dag na dag hield de strijd aan en op 'n Zondag hielden de Heiligen vergadering, terwijl de granaten

van beide kanten over de vergaderzaal vlogen, maar de diens-ten werden niet onderbroken.

Tenslotte werden de Noordelijken verdreven en de mannen van het Zuiden namen de stad in bezit. Een van hen zeide: „Er is hier een man, die de andere partij heeft geholpen, hij was kolonel in het andere leger”.

Deze Zuiderlingen zijn ongelooflijk fanatiek. Ik heb nooit zoiets gezien. Zij trekken ten strijde met een beeltenis van de Maagd Maria om hun hals en iedereen die niet gelooft wat zij geloven, wordt eenvoudig door hen uit de weg geruimd.

Zij namen onze geliefde broeder gevangen en vroegen hem of hij wapens had.

Hij antwoordde: „Neen”.

Nu scheen het een gewoonte van hem te zijn, sedert hij gedoopt was, de Bijbel en het Boek van Mormon in zijn zak te dragen. Hij nam ze er uit en zeide: „Deze zijn de wapenen, die ik bij mij draag, ik heb ze om mijn medemens te helpen, niet om ze te vernietigen”.

Zij brachten hem en een jonge man, die in hetzelfde huis was, ook een lid van de Kerk, naar een grote boom, bonden een touw om hun nek en trokken hen omhoog tot zij bezwijmden. Daarna lieten zij hen neer, brachten hen weer tot bewustzijn en gaven hun nog één kans, als zij maar wilden vertellen waar hun wapens waren en hun vreemde godsdienst wilden verloochenen, want een van de beschuldigingen tegen Ouderling Monrov ingebracht,

was deze, dat hij een vreemde godsdienst leerde, over vreemde goden sprak en de leden der gemeenschap achter zich trok.

Zijn antwoord was: „Dat kan ik niet doen, want ik weet, dat wat ik ontvangen heb, waar is en ik kan mijn godsdienst niet verloochenen”.

Zijn beide zusters, vernemende wat met hem gebeurd was, verzochten de generaal hem vrij te laten, maar zij werden met hem gevangen gezet. In plaats van te treuren, nam hij zijn Bijbel en het Boek van Mormon en trachtte zijn medegevangenen het Evangelie te prediken. Tegen den avond zond de oude moeder een mandje met levensmiddelen naar het huis, waar zij gevangen zaten. Onze broeder verzocht de wacht om wat water, opdat hij gezicht en handen kon wassen.

Hij wies zich zorgvuldig, kamde zijn haar en toen het voedsel was opgediend, zeide hij tot de aanwezigen: „Indien u er geen bezwaar tegen heeft, zouden wij graag de zegen over dit voedsel vragen”. Met een stem, die door allen kon worden gehoord, vroegde hij God het voedsel te zegenen, maar tot zijn zusters zeide hij zachtjes: „Ik zal vanavond niet eten. Ik zal vasten en tot God bidden”.

Geen tien minuten later zeiden de officieren, dat de twee mannen naar buiten moesten komen. Het begon donker te worden. Toen zij buiten waren, werden zij tegen een boom gezet. Ik kan het net zo duidelijk zien, alsof ik er bij was, want ik heb het de moeder

en dochters horen vertellen.

Een officier riep zes man met geweren om de beide mannen dood te schieten, maar eerst zeide hij: „Als uw laatste kans, zeggen wij u, dat indien ge uw godsdienst wilt verloochenen en de Maagd Maria wilt belijden, wij u zullen vergeven en uw leven sparen.”

Onze Ouderling zeide: „Mijne heren, dat kan ik niet, want ik weet, dat wat ik heb aangenomen en onderwezen, het Evangelie van Jezus Christus is”.

De bevelvoerder zeide: „Goed, bereid uzelf nu voor. Hebt ge nog iets te zeggen, voor gij geëxecuteerd wordt?”

„Ja”, zeide hij, „ik heb nog een laatste verzoek: dat ik hier mag neerknielen en bidden”. Toen knielde hij en bad. Hij bad dat God zijn moeder, die weduwe was, wilde zegenen en in haar noden voorzien, te zegenen ook zijn vrouw, die weldra weduwe, en zijn jonge kind, dat weldra wees zou zijn.

Toen bad hij voor zijn kleine gemeente, dat deze niet zou afdwalen, maar dat iemand mocht komen om haar te leiden. Toen keerde hij zich om en zeide: „Heer, vergeef deze mannen, want zij weten niet wat zij doen.” Daarna ging hij recht op staan en zijn armen kruisende, zeide hij: „Mijne heren, ik ben tot uw dienst”.

Een ogenblik later hoorden de zusters in het huis en de moeder enige honderden meters verder de geweerschoten, die broeder en zoon doodden.

December 1956

Bereidt u nu voor om God te ontmoeten.

DIT leven is een proefstaat waarin we de gelegenheid hebben ons voor te bereiden om God te ontmoeten. Toen Adam van de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad nam, werd hij uit de tegenwoordigheid van God geworpen. Hij onderging een geestelijke dood. Het is ons voorrecht om, indien wij het willen, in Zijn tegenwoordigheid terug te keren en om aldus de gevolgen van die eerste geestelijke dood te overwinnen.

Wij weten dat door het verzoeningsoffer van de Zaligmaker, het graf geopend is geworden voor diegenen die in het vlees sterven. Om al de voordelen van Christus' verzoening te verkrijgen, moeten wij de zwakheden van het vlees overwinnen door onze gehoorzaamheid aan de wetten die onze geestelijke vooruitgang beheersen, en ons behoeden voor een tweede geestelijke dood, een dood die onze terugkeer verhindert naar onze vroegere staat om te zijn en te verblijven in Gods celestiale koninkrijk, om met Hem voor altijd te regeren en te heersen. Toegeven aan de zinnelijke wen-

sen van het vlees betekent onze geestelijke geaardheden vernietigen, onszelf ondergeschikt maken aan de lagere hartstochten waarvoor we vatbaar zijn, terwijl we in ons de kennis van goed en kwaad bezitten en gelijkerwijs de vrije wil om te handelen, om licht, deugd, gerechtigheid en leven, of om duisternis, zonde, verdorvenheid en dood te kiezen. We kunnen uiteindelijk niet klagen wanneer ons lot wordt geworpen, wanneer de zomer geëindigd en de oogst voorbij is, wanneer het laatste vonnis is voortgekomen van de rechtbank van God waarvoor alle mensen uiteindelijk moeten staan om geoordeeld te worden naar de daden die verricht werden in het vlees.

Paulus zeide:

Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven door Jezus Christus, onzen Heere.

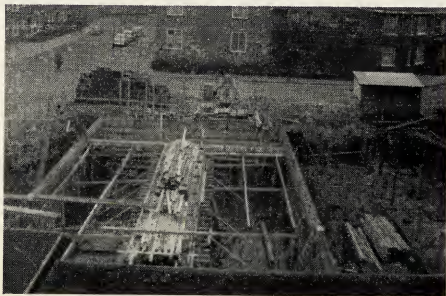
Doch dit kan niet; wij moeten te voorschijn komen en voor Hem staan in Zijn heerlijkheid en in Zijn kracht, Zijn macht, majesteit en heerschappij, en tot onze eeuwige schande erkennen, dat

al Zijn oordelen rechtvaardig zijn, en dat Hij rechtvaardig is in al Zijn werken; en dat Hij barmhartig is jegens alle mens-kinderen, en dat Hij alle macht heeft om ieder mens te redden, die in Zijn naam gelooft

en vruchten voortbrengt, der bekering waardig.

(Alma 12 : 15.)

(Lees: Rom. 8 : 16-18, tevens 15 : 25-27; Alma 12 : 12-24, tevens Mozes 6 : 49-52).

Bovenstaande foto werd de Redactie van „De Ster” toegezonden door Broeder Eddy Zwaneveld te Den Haag, met verzoek deze een plaatsje in te ruimen in De Ster, aan welk verzoek wij hiermede voldoen.

Het is de nieuwe Kerk in aanbouw, welker fundamenten nu gereed zijn.

Wij wensen, met de leden van de Haagse Gemeente, dat het werk onverpoosd voortgang mag vinden en zij weldra dit nieuwe bedehuis in gebruik kunnen nemen.

En Br. Zwaneveld wordt bedankt voor deze attentie.

A. D. J.

Het Muziekfeest

van 17 november

Dat was in Rotterdam Noord!
In de grote recreatiezaal van het
Kerkgebouw Oosteinde 73.

Maar ditmaal was hij niet groot
genoeg: het schot, dat de kapel
van de ontspanningszaal scheidt,
moest een harmonicawerking
ondergaan. Hieruit kan worden
afgeleid door hen, die dit feest,
dat uniek is in de Nederlandse
Zending, niet hebben bijge-
woond, dat de belangstelling
voor dit unicum groot was. In-
derdaad! En terecht!

Op initiatief van Elder Lyon
hebben zeven koren zich op dit
feestijn voorbereid: Amsterdam,
Arnhem, Groningen, Hilversum,
Rotterdam Noord, Rotterdam

Zuid en Utrecht.

De beweegredenen die tot dit
initiatief hebben geleid, waren
tweeledig:

1. Als een stimulans en een
leerzame methode om koor —
en alle andere muziek in de ge-
meenten der zending op hoger
peil te brengen.

2. Als een middel om de een-
heid onder de Heiligen te bevor-
deren.

Mensen die tezamen zingen zul-
len elkander niet spoedig omlaag
halen.

Het optreden van de verschil-
lende koren is, om begrijpelijke
redenen, niet als wedstrijd be-

doeld. De drijfkracht was hier uitsluitend de liefde tot de zang. De repetities voor dit feest begonnen omstreeks half september.

De gecombineerde koren waren ongeveer 150 stemmen sterk en technisch even goed als sommige van de beste Kerkkoren, voornamelijk in het laatste nummer: „Let de Mountains shout for Joy", dat met een enthousiasme en inspiratie werd gezongen als zelden werd gehoord. Op verzoek van President Sperry werd dit lied nogmaals gezongen.

Het andere nummer was een speciaal arrangement, in het Nederlands vertaald, van het Strijdlid van de Republiek: „de Waarheid is op Weg".

Ongeveer 350 mensen woonden dit feest bij; velen kwamen van heel ver en één koor zat vijf en een half uur in de bus om de plaats van bestemming te bereiken. U kunt wel raden, welk koor dat geweest moet zijn!

Het is niet de bedoeling van dit artikel om de praestaties van elk koor afzonderlijk te bespreken. Toch moet mij een woord van hulde van het hart aan het adres van de soliste van het Arnhemse koor, die met haar geschoolde

stem haar solopartij zeer mooi zong.

Het koorzingen werd door solonummern afgewisseld. Als solisten traden op: Zr. A. M. Boom, voordracht, Zr. I. Breemer met twee vioolsolo's, Mr. Kees Bos, met twee pianosolo's en Zr. Burnett, met een sopraansolo.

Het luisteren naar deze solisten was een feest op zichzelf.

Zij, die deze feestavond hebben gemist, hebben inderdaad iets gemist en zij, die er die avond wel waren, zullen er lang een prettige herinnering aan behouden, want niet alleen waren de praestaties de moeite van het aanhoren waard, ook de technische en gedetailleerde verzorging van het festival, die in handen was van Elder B. Lloyd Poelman, verdiende alle lof, evenzeer als Elder A. L. Lyon, die de algehele muzikale leiding had.

Ik geloof zeker uit naam van allen, die tot het welslagen van dit feest hebben bijgedragen en die door hun tegenwoordigheid van hun belangstelling hebben blijk gegeven, te spreken, wanneer ik zeg: Elders Lyon en Poelman: wij danken U voor hetgeen U beiden ons de 17de november hebt bereid.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Bos, Marten; 14 oktober 1956 te Leeuwarden.
Bos, Albert Ymko; 14 oktober 1956 te Leeuwarden.
Bos, Jan; 14 oktober 1956 te Leeuwarden.
Bos, Jeannette Marja; 14 oktober 1956 te Leeuwarden.
Koehoorn, Onno Louwrens; 14 oktober 1956 te Leeuwarden.
Kreuk, Annette Cornelia Sophia; 26 oktober 1956 te Rotterdam-Zuid.
Mewar, Hildegonda; 4 november 1956 te Arnhem.
Derksen, Gerhard Wilhelm; 4 november 1956 te Dordrecht.

GEDOOPT:

Bos, Jan; 14 oktober 1956 te Leeuwarden.
Bos, Martha van der Zee; 14 oktober 1956 te Leeuwarden.
van der Zee, Herbert Frits; 14 oktober 1956 te Leeuwarden.
Pot, Harmpje; 14 oktober 1956 te Leeuwarden.
Pot, Johanna; 14 oktober 1956 te Leeuwarden.
Pot, Catharina; 14 oktober 1956 te Leeuwarden.
Jongste, Willem; 26 oktober 1956 te Vlaardingen.
Jongste-Vermeulen, Naantje; 26 oktober 1956 te Vlaardingen.
Rotgers-Goudriaan, Teuntje; 26 oktober 1956 te Rotterdam-Zuid.
Nesselaar-van Velzen, Johanna; 26 oktober 1956 te Rotterdam-Zuid.
Kreuk-Meijer, Johanna Sofia Dora; 26 oktober 1956 te Rotterdam-Zuid.
Kreuk, Ruth Martina Dora; 26 oktober 1956 te Rotterdam-Zuid.
Maigret, Antoon Fred; 26 oktober 1956 te Eindhoven.
Guijkens, Catharina Antoinette Pauline; 26 oktober 1956 te Eindhoven.
Heijdemann, Stijnes Frederik Berend; 23 november 1956 te Amsterdam.
Gouwswaard, Martin; 23 november 1956 te Amsterdam.
van der Reijden, Jacoba Johanna; 23 november 1956 te Amsterdam.
Mentink, Stephanus Emil; 23 november 1956 te Amsterdam.
Mentink-Schmidt, Elizabeth Johanna; 23 november 1956 te Amsterdam.
Decker, Johan Leopold; 23 november 1956 te Amsterdam.
Decker, Willie Theresia Hendrika; 23 november 1956 te Amsterdam.
Habets, Maria Theresia; 23 november 1956 te Amsterdam.
Hamhuis, Johanna Albertina; 23 november 1956 te Amsterdam.
de Graaf, Gerrie Verkouter; 23 november 1956 te Amsterdam.
Hermann, Wanda; 23 november 1956 te Amsterdam.
Hermann, René Albert; 23 november 1956 te Amsterdam.

GEORDEND:

Cout, Rudy; 1 juli 1956 te Hollandia, Nieuw Guinea, als Leraar.
Dorenbosch, Jan; 14 oktober 1956 te Leeuwarden, als Priester.
Engelbert, Eugene Marc. Hubert; 29 oktober 1956 te Antwerpen, als Leraar.
van Zoeren, Willem Otto; 4 november 1956 te Amersfoort, als Ouderling.

Leijenaar, Johannes; 4 november 1956 te Leeuwarden, als Priester.
Stoelwinder, Marten; 4 november 1956 te Leeuwarden, als Diaken.
van Dam, Adrianus; 4 november 1956 te Rotterdam-noord, als Diaken.
van Dam, Adrianus Jakob; 4 november 1956 te Rotterdam-noord, als Diaken.
Boer, Leendert; 11 november 1956 te Rotterdam-zuid, als Leraar.
Dorenbosch, Cornelis; 11 november 1956 te Leeuwarden, als Ouderling.

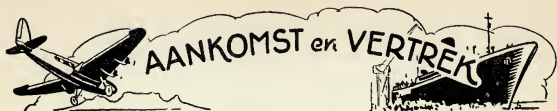
OVERLEDEN:

Vlam, Evert; 1 november 1956 te Den Helder.
de Man, Hendrikje van Valen; 18 november 1956 te Rotterdam-noord.

OVERGEPLAATST:

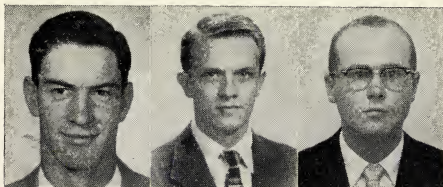
Krommenhoek, Hans H.; van Mechelen naar Groningen.
Loertscher, Gerald R.; van Deventer naar Den Haag.
Evans, Louis L.; van Zendelingenschool naar Deventer.
Litster, Byron W.; van Zendelingenschool naar Mechelen.
Calder, Milo D.; van Rotterdam naar Breda.
Clinger, Garth L.; van Arnhem naar Dordrecht als G.P.
Schetselaar, Melvin; van Dordrecht naar Amsterdam als D.P.
Stage, H. Daniel; van Arnhem naar Rotterdam.
Van Uitert, Dirk R.; van Breda naar Rotterdam.
Van Slooten, Don; van Zendelingenschool naar Rotterdam.
Halliday, Howard Dee; van Zendelingenschool naar Rotterdam.
Steenblik, John F.; van Amsterdam naar Den Haag.
Greenall, Charles E.; van Groningen naar Eindhoven als D.P.
Poelman, B. Lloyd; van Rotterdam naar Zendingskantoor als 2e raadgever in het Zendingsbestuur.
Smith, G. Robert; van Haarlem naar Rotterdam als D.P.
Russell, Jay M.; van Leeuwarden naar Rotterdam.
Pinney, James K.; van Zendelingenschool naar Rotterdam.
Boom, Annemarie; van het Hoofdkantoor naar Rotterdam.
Hulet, Ella M.; van Den Haag naar Rotterdam.
Musgrave, Lee H.; van Deventer naar Dordrecht.
Speters, Frans; van Den Haag naar Dordrecht.
Visser, Minke; van Den Haag naar Amsterdam.
Jensen, Juanita; van Zendelingenschool naar Amsterdam.
VandenHazel, Ailko; van Hilversum naar Haarlem als G.P.
O'Neil, Lawrence N.; van Den Haag naar Den Helder.
Grotepas, Roelof; van Rotterdam-zuid naar Haarlem.
Denlinger, J. B. Lloyd; van Zendelingenschool naar Den Haag.
Van der Meyden, Govert; van Zendelingenschool naar Leiden.
Ferrin, Calvin D.; van Den Helder naar Leiden.
Brague, Carl Le Roy; van Zendelingenschool naar Nijmegen.
De Haan, Bruce R.; van Haarlem naar Deventer.
Hall, Leo D.; van Nijmegen naar Hilversum als G.P.
Van Dijke, Leon; van Zendelingenschool naar Leeuwarden.
Bradford, Robert G.; van Zendelingenschool naar Rotterdam.
Musgrave, Dee H.; van Gent naar Ede als G.P.
Westra, Gerald J.; van Ede naar Gent als G.P.

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

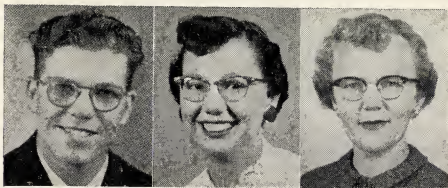
Van Dijke, Leon; van Lyman, Utah.
Pinney, James Kent; van Salt Lake City, Utah.
Brague, Carl Leroy; van Riverside, Californië.
Van der Meyden, Jr., Govert; van Salt Lake City, Utah.
Thomas, Polly Faye; van Malad, Idaho.
Jensen, Juanita; van Logan, Utah.
Boom, Annemarie Hendrica; van Groningen.
Denlinger, J. B. Lloyd; van Blackfoot, Idaho.
Bradford, Robert Grant; van Salt Lake City, Utah.
Speters, Frans; van Nephi, Utah.

Van Dijke, Leon

Pinney, James Kent

Brague, Carl Leroy

v.d. Meyden, Jr., Govert

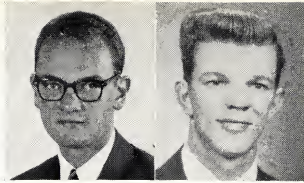
Thomas, Polly Faye

Jensen, Juanita

Boom, Annemarie H.

Denlinger, J. B. Lloyd

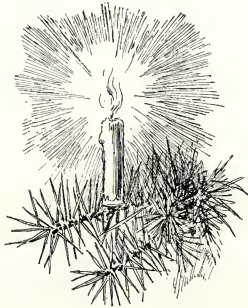

Bradford, Robert, Grant

Speters, Frans

VERTROKKEN:

- Gary L. Bunker. Aangekomen 17 mei 1954. Vertrokken 28 november 1956.
Werkzaam geweest: Den Haag, Vlaardingen als G.P., Amsterdam als D.P.,
Den Haag als tweede Raadgever in het Zendingsbestuur.
- Dee W. Hadley. Aangekomen 10 mei 1954. Vertrokken 8 december 1956.
Werkzaam geweest: Utrecht, Antwerpen, Rotterdam-noord, Rotterdam-
zuid, Arnhem als G.P., Eindhoven als D.P.
- Duane V. Midgley. Aangekomen 10 mei 1954. Vertrokken 8 december 1956.
Werkzaam geweest: Alkmaar, Zaandam, Gent, Antwerpen, Leeuwarden
als G.P., Rotterdam, Den Haag.

o liefste Jesu zoet

*Ik wil mij gansch U geven nu,
o liefste Jesu zoet,
den loop van al mijn leven, U,
mijn herte en mijn gemoed.
Aanveerd dat herte en 't Uwe zij
o Jesu ook gegeven mij
verwisseling van liefde doet
met mij o Jesu zoet.*

*'k Beminne U uit der maten zeer,
o liefste Jesu, zoet,
die zegt dat ik U volgen, Heer
en U beminnen moet,
ik vrage U dan, o Jesu kind,
die kinderherten meest bemint,
dat gij mij 't alderhoogste goed
in U beminnen doet.*

*Van herten zijn wij één voortaan,
o liefste Jesu, zoet,
ik wil door alle smerten gaan,
door allen tegenspoed
en sterven zal ik onversaagd,
zoo Gij mij in Uw herte draagt
en nimmermeer daaruit en doet,
o Jesu, Jesu zoet!*

Guido Gezelle.